

Varbergsloppetets prisstenar minner om gångna tider!

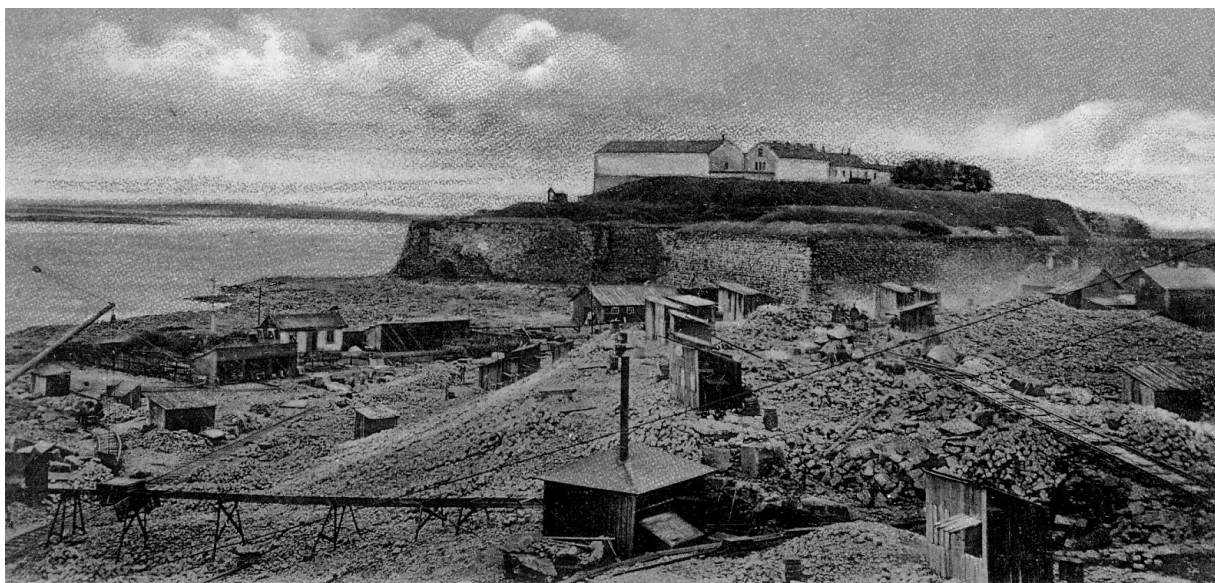

I centrum för Varbergsloppet står klippan "Wardhberg", vars namn kom av att den användes som vårdkasberg. *Runt denna klippa har man svettats i mer än 700 år!*

På 1280-talet grundlades där ett slott till vilket det på 1500- och 1600-talet byggdes murar och befästningar. *Under en arbetsdag var ca tusen halländska bönder sysselsatta med att frakta sten och jord till fästningsbygget. "Wardhbergs fäste" var 1618 ett av Europas modernaste försvarsverk med stenklädda jordvallar.*

Bergknallarna söder om Wardhberget kom i mitten på 1800-talet att få stor betydelse. Där fann man Varbergs "gröna guld", en mycket sällsynt granitbergart med grönaktig lyster, kallad "charnokit". Fram till slutet av första världskriget pågick i dessa berg en livlig stenhuggeriverksamhet. Först höll man sig till Fästningskohagens berg omedelbart söder om fästningen. *Här arbetade främst de som var stationerade på fästningen, först straffångar och därefter straffade soldater.* Med tiden höggs det sten i så gott som varje bergknalle mellan fästningen och Subbe. Längs banan runt Subbe och Strandpromenaden finns otaliga spår i form av små stenbrott. I själva verket är hela strandpromenaden lagd på ett fundament av skärvor från dessa.

Stenutvinningen och bearbetningen var rent hantverksmässig. Tidvis sysselsattes där hälften av Varbergs yrkesarbetande befolkning. Stenprodukterna gick huvudsakligen på export till många av Europas större städer samt till USA och Cuba. Utskeppningen skedde på skutor som lastades endera i hamnen eller via pråmar i viken Lilla Apelvik just norr om Subbe. Sten som stannade i Varberg finns i många av dagens välkända byggnader, såsom stadshotellet och sparbanken.

Stenbrytning i Fästningskohagen, som idag är Varbergsloppetets start- och målområde.

Sedan 1982 har Varbergs GIF lockat löpare att svettas ordentligt på denna mark.

Prisstenarna i guld, silver och brons är tillverkade och skänkta av Carlsteins Stenhuggeri.